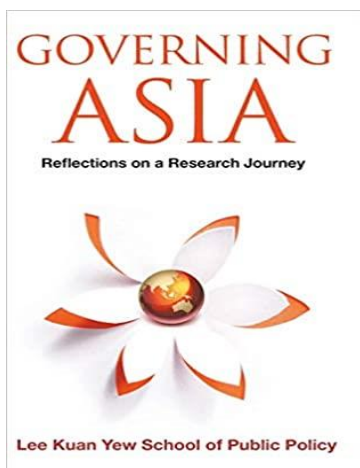

บทวิจารณ์หนังสือ (Book Review)

อัจฉรา ชลายนนาวิน¹
Auschala Chalayonnavin²

“Governing Asia Reflections on a Research Journey”

บรรณาธิการ: LEE KUAN YEW SCHOOL OF PUBLIC POLICY

สำนักพิมพ์: WSPC

ปีที่พิมพ์: 2014

จำนวนหน้า: 236 หน้า

บทคัดย่อ

หนังสือ Governing Asia Reflections on a Research Journey นับเป็นหนังสือทางวิชาการในรูปแบบภาษาอังกฤษได้รับการจัดทำขึ้นในโอกาสที่ Lee Kuan Yew School of Public Policy ก่อตั้งครบรอบ 10 ปี โดย Lee Kuan Yew School of Public Policy ได้มีการสนับสนุนให้ศิษย์เก่า และผู้ที่ได้เคยร่วมพัฒนางานวิจัยกับ Lee Kuan Yew School of Public Policy ได้เขียนบทความสั้นๆ เพื่อ สะท้อนประสบการณ์การทำงาน พัฒนาการด้านงานวิจัยของตนเอง เนื้อหาของหนังสือสะท้อนหัวข้อสำคัญดังนี้ หนึ่งบทความที่สะท้อนประเด็นการกำหนดนโยบายที่ดีในอนาคต สองบทความที่สะท้อนประเด็นการบริหารจัดการ

¹ รองศาสตราจารย์ประจำ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และนักวิจัยประจำ หน่วยวิจัยด้านความเสมอภาคในสังคมแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

² Associate Professor Dr., Lecturer of Faculty of Social Administration, Thammasat University and Researcher of Thammasat University Research Unit in Social Equity

ภาครัฐในด้านการเงินการคลังและเศรษฐกิจ สามบทความที่สะท้อนประเด็น การจัดการสิ่งแวดล้อม สืบบทความที่สะท้อนประเด็นการบริหารจัดการภาครัฐและ คุณภาพชีวิตของพลเมือง ห้าบทความที่สะท้อนประเด็นด้านสังคมผู้สูงอายุ หกบทความที่สะท้อนประเด็นด้านสิทธิมนุษยชนและสวัสดิการสังคม โดยแต่ละ บทความแสดงให้เห็นเป็นอย่างดีว่าผลงานวิจัยในอดีตของนักนโยบายและ นักวิชาการสามารถคาดการณ์ปรากฏการณ์ของปัญหาทางนโยบายที่เกิดขึ้นใน อนาคตได้ โดยบทความจากหนังสือสามารถที่จะนำมาใช้ในการคาดการณ์อนาคต ของโลกและกำหนด Road Map ของการคลี่คลายสถานการณ์ปัญหาของโลกได้ ความท้าทายก็คือการพัฒนานโยบายทางสังคมเพื่อรับมือภาวะ Disruption ที่จะ เกิดขึ้นในระลอกต่อไปในอนาคต ซึ่ง Edition ต่อไปหนังสืออาจมีการกำหนดหัวข้อ การเขียนให้กับผู้เขียนอย่างมีความครอบคลุมและชัดเจนต่อไปเพื่อประโยชน์ใน การกำหนดนโยบายของโลกอย่างสมเหตุสมผล (Rational) ในอนาคต

คำสำคัญ: นโยบายสังคม, Lee Kuan Yew School of Public Policy

Abstract

Governing Asia Reflections on a Research Journey is an academic book in English format, created on the occasion of the 10 th anniversary of the founding of the Lee Kuan Yew School of Public Policy. The book writers were part of supporting alumni and those who have previously collaborated work with the Lee Kuan Yew School of Public Policy to reflect their work experience. The content of the book reflects six the main topics as; 1) articles that reflect future policy-making issues artic, 2) articles reflect public administration on national financial issues, articles reflect environmental management issues, 4) articles reflect issues of public administration and people quality of life, 5) articles reflect the issue of aging society, 6) articles reflect human rights and social welfare issues.

Each article strongly demonstrates that writers past research and academic background can predict future policy problems. The articles from the book can be used to forecast our world future of the world and determine world Road Map to the solution of the world's problems. The challenge is how we can develop present social policies to cope with the world disruption that might arise in world future movement. The next edition would be very challenging for the book to have more comprehensive and clear theme of writing for the author to benefit future global policy.

Keywords: Social policy, Lee Kuan Yew School of Public Policy

บทนำ

หนังสือ *Governing Asia Reflections on a Research Journey* ตีพิมพ์ในวันที่ 8 ตุลาคม ค.ศ. 2014 โดยนับเป็นหนังสือทางวิชาการในรูปแบบภาษาอังกฤษ ซึ่งมีจำนวน 236 หน้า จัดพิมพ์โดย WSPC และได้รับการจัดทำขึ้นในโอกาสที่ Lee Kuan Yew School of Public Policy ก่อตั้งครบรอบ 10 ปี โดย Lee Kuan Yew School of Public Policy ได้มีการสนับสนุนให้ศิษย์เก่าและผู้ที่ได้เคยร่วมพัฒนางานวิจัยกับ Lee Kuan Yew School of Public Policy ได้เขียนบทความสั้นๆ เพื่อสะท้อนประสบการณ์การทำงาน พัฒนาการด้านงานวิจัยของตนเอง รวมไปถึงความสนใจของนักวิชาการต่อประเด็นปัญหาทางนโยบายของประเทศและของโลก โดยได้มีการรวบรวมบทความดังกล่าวไว้ในหนังสือที่มีชื่อว่า *Governing Asia Reflections on a Research Journey* ซึ่งจัดเป็นหนังสือทางวิชาการที่รวบรวมบทความจากผู้เขียนจำนวน 38 บทความ ซึ่งเป็นผู้เขียนที่มีส่วนร่วมในงานด้านวิจัยกับ Lee Kuan Yew School of Public Policy ในการนำเสนอแนวทางการกำหนดนโยบายที่ดี การกำหนดนโยบายที่สมเหตุสมผล ทิศทางการพัฒนาของสิงคโปร์และประเทศในกลุ่มอาเซียนในอนาคต และรัฐ รวมไปถึง

ถึงประชาชนที่ส่งผลกระทบต่อทิศทางนโยบายที่ดีในอนาคต เช่น อาเซียนควรมี ทิศทางการกำหนดนโยบายในอนาคตอย่างไรเพื่อความยั่งยืนของการพัฒนาใน ประเทศกลุ่มอาเซียน ทิศทางการพัฒนาทางนโยบายของประเทศในกลุ่มอาเซียนทั้ง ในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ทั้งนี้ก็เพื่อความโปร่งใสและประสิทธิภาพของ การกำหนดนโยบายและการบริหารงานภาครัฐในยุคโลกาภิวัตน์ อันจะเป็น การกระตุ้นสร้างการพัฒนาโมเดลทางนโยบาย และการนำนโยบายไปปฏิบัติในกลุ่ม ประเทศอาเซียน ในการแก้ไขปัญหาสังคมที่มีอยู่ในปัจจุบัน ด้วยกรอบแนวคิดทาง นโยบายของนักวิจัยในหลากหลายประเทศ ทำให้เกิดการต่อยอดการพัฒนา ทางนโยบายในอนาคต รวมไปถึงการทำให้โลกในปัจจุบันเป็นโลกที่สวยงามขึ้น ซึ่งหนังสือได้รวบรวมบทความทางวิชาการในประเด็นต่างๆ ที่สามารถนำมาจัด เป็นหมวดหมู่ ซึ่งพบว่ามีความที่ผู้เขียนสนใจได้ดังนี้

เนื้อหาของหนังสือ

บทความที่สะท้อนประเด็นการกำหนดนโยบายที่ดีในอนาคต

In Search of Good Public Administration and Governance โดย Naomi Aoki ได้เสนอว่าการบริหารจัดการภาครัฐนั้นมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไป กว่ากำหนดนโยบาย โดยเฉพาะจุดเริ่มต้นของการพัฒนาการบริหารจัดการ ภาครัฐที่ดีคือการจัดการกลุ่มผลประโยชน์ หรือ Stakeholder รวมไปถึงการบริหาร ผลประโยชน์โดยการกระจายอำนาจจัดการโครงการด้านต่างๆ ไปให้ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ทั้งในด้านการบริหารงานภาครัฐ และการนำ นโยบายไปปฏิบัติ โดยเฉพาะในเรื่องของการดำเนินการในภาวะฉุกเฉิน เช่น Disaster หรือภัยพิบัติ

The Third Generation Theory of Collective Action โดย Eduardo Araral ซึ่งได้ให้ความสนใจในประเด็นการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนใน การกำหนดนโยบายที่จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะสูงสุด โดยพลเมืองจะต้อง มีการพัฒนาความตระหนักในฐานะพลเมืองในผลประโยชน์สาธารณะที่จะมีส่วนใน

การตัดสินใจภาครัฐ โดยผู้เขียนเชื่อว่าหากสามารถรักษาความสมดุลในการเห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวมได้ พลเมืองจะยอมลดความต้องการของตนเองลงจนกระทั่งสามารถสร้างสมดุลให้กับการกำหนดนโยบายสาธารณะให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมได้สูงสุด ผู้เขียนเชื่อว่าในอดีตการกำหนดนโยบายสาธารณะที่ไม่ประสบความสำเร็จและไม่มีประสิทธิภาพก็เนื่องมาจากการที่รัฐไม่สามารถรักษาสมดุลของกลุ่มผลประโยชน์ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายได้ ซึ่ง Araral ใช้คำว่าสมดุลของทางเลือกสาธารณะ เนื่องจากรัฐมักให้น้ำหนักกับการรักษาสมดุลของกลุ่มผลประโยชน์ในแง่ของ การโหวต การเลือกตั้ง หรืออำนาจในการจัดการตนเองของประชาชนเท่านั้น ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว Collective choice หรือ Collective action ยังสามารถนำมาใช้ในแง่มุมมองใหม่ได้ เช่น Global governance หรือในด้านของการรักษาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ซึ่งในอดีตบทบาทของ Collective action ถูกมองในแง่มุมมองตามแนวคิดของทฤษฎีเกมส์ หรือการต้องมีผู้ที่ได้รับผลประโยชน์ก็ต้องมีผู้ที่เสียผลประโยชน์ แต่ในปัจจุบันผู้เขียนมองว่า Collective action สามารถถูกนำมาใช้ในแง่มุมมองใหม่ๆ เช่น ในรูปแบบของการได้รับผลประโยชน์ร่วมสูงสุด หากประชาชนเข้าใจและตระหนักในหน้าที่ของตนและหน้าที่ของพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย ผู้เขียนเชื่อว่าประชาชนจะเข้าใจและตระหนักในบทบาทของตนในฐานะพลเมืองของรัฐได้ก็ต่อเมื่อ ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างครบถ้วนรอบด้าน จนมีความถึงพร้อมในการตัดสินใจทางนโยบาย ดังนั้นเขาได้สะท้อนให้เห็นถึงประเด็นที่สำคัญว่า ความสมดุลของข้อมูลข่าวสารมีผลต่อการรับรู้ของประชาชนและการทำความเข้าใจรวมไปถึงการตระหนักในหน้าที่ของพลเมืองของรัฐ ซึ่งหากไม่มีข้อมูลข่าวสารที่เพียงพอแล้วอาจทำให้การตัดสินใจของพลเมืองเบี่ยงเบนไปจากความสมเหตุสมผลของนโยบาย โดยเขาได้สะท้อนว่าในกลุ่มประเทศในทวีปเอเชีย นั้น การบริหารข้อมูลข่าวสารรวมไปถึงการมีธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการภาครัฐยังเป็นเรื่องที่มีความท้าทายอย่างมาก เนื่องจากประเทศในกลุ่มทวีปดังกล่าวเป็นประเทศที่มีความยากจนทำให้การยอมรับความช่วยเหลือด้านทรัพยากรและด้านการเงินจาก

กลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้วย่อมมีอิทธิพลอย่างยิ่งในการกำหนดนโยบายอย่างสมเหตุสมผลในประเทศนั้นๆ ทั้งการยอมรับความช่วยเหลือจากภายนอกยังส่งผลกระทบต่อถึงความเป็นประชาธิปไตยในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาอีกด้วย นอกจากนี้ปัญหาด้านภัยพิบัติที่ทวีจำนวนเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบันในกลุ่มประเทศในเขตทวีเอเชียยังส่งผลอย่างสำคัญต่อกระบวนการผลิต และผลผลิตภายในประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของรัฐในการกำหนดนโยบายและการดำเนินนโยบาย

Tracing How Governments can Think โดย Michael Howlett โดย Howlett กล่าวถึงศักยภาพในการกำหนดนโยบายที่เป็นเหตุเป็นผลของรัฐ การกำหนดนโยบายต้องการความชัดเจนและกระบวนการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน เพื่อขจัดความไม่ชัดเจนและไม่โปร่งใสปราศจากการเอื้อประโยชน์ในการดำเนินนโยบายเพื่อคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เพื่อให้การดำเนินนโยบายปราศจากความคลุมเครือ และเพื่อให้นโยบายมีลักษณะ rational หรือมีความเป็นเหตุเป็นผล โดยต้องเริ่มตั้งแต่ความโปร่งใสในด้านการกำหนดนโยบาย และกระบวนการตัดสินใจทางนโยบาย

บทความที่สะท้อนประเด็นการบริหารจัดการภาครัฐในด้านการเงินการคลังและเศรษฐกิจ

Growing Importance and Increasing Complexity: Research in Public Financial Management in Asia โดย Mukul G. Asher บทความของ Asher ได้เสนอประเด็นในด้านการบริหารการเงินการคลังของประเทศโดยเฉพาะในกลุ่มประเทศในทวีปเอเชีย ซึ่งมองว่ามีความท้าทายอย่างมากในการใช้เทคโนโลยีเข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบนโยบายการเงินการคลังของประเทศ เขามองว่าการพัฒนาประเทศต้องอาศัยการลงทุนจากภาครัฐในการกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาภายในประเทศอีกทั้งยังเป็นการกระตุ้นการเข้ามาลงทุนของกลุ่มทุนจากภายนอกประเทศด้วย นอกจากนี้การตัดสินใจในการพัฒนาประเทศของรัฐยังต้องขึ้นอยู่กับทุนและทรัพยากรภายในประเทศจึงจะทำให้เกิดการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน

Is there a Macroeconomic Policy Regime in China โดย Chen Kang โดย Kang ให้ทัศนะในด้านการสร้างความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของประเทศจีนที่มีทั้งจุดเด่นและจุดด้อยในด้านการบริหารงานภาครัฐ โดยมองว่าการพัฒนา นโยบายทางเศรษฐกิจในรูปแบบทุนนิยมทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนในประเทศจีนมีความกินดีอยู่ดีขึ้นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องการพัฒนากลยุทธ์การลงทุนในประเทศจีน และการลดอัตราว่างงานในประเทศจีน โดยนับตั้งแต่ในสมัยการปกครองของเหมาเจ๋อตงที่มุ่งเน้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจในรูปแบบ Self-sufficient หรือเศรษฐกิจแบบพึ่งตนเอง รวมไปถึงการดำเนินนโยบายปิดประเทศในสมัยเหมาเจ๋อตง ทำให้การพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศจีนดำเนินไปอย่างล่าช้า จนกระทั่งในสมัยของประธานาธิบดี สีเจี้ยนผิง ที่ดำเนินนโยบายเปิดประเทศและดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจในรูปแบบทุนนิยมคอมมิวนิสต์ ทำให้สามารถลดอัตราความยากจนภายในประเทศจีนลงอย่างมาก ทั้งนี้ในปัจจุบันจีนพยายามที่จะลดอัตราเงินเฟ้อที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องซึ่งจะส่งผลกระทบต่อต้นทุนทางการผลิตภายในประเทศซึ่งจะลดศักยภาพทางการแข่งขันของประเทศจีน ในการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจมหภาค โดยมีการนำมาตรการด้านต่างๆ และ กฎเกณฑ์ด้านต่างๆ เข้ามาควบคุม นักลงทุนที่หิวกระหาย (Hunger investor) ที่ให้ความสนใจเพียงแต่การลงทุนในระยะสั้นเพื่อหวังผลกำไร โดยอาจส่งผลกระทบต่อต้นทุนทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และปัญหาความเหลื่อมล้ำของประชาชนภายในประเทศจีนให้ยิ่งทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น โดยมองว่าความท้าทายของรัฐบาลจีนในการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจก็คือ การวางรากฐานระบบสาธารณสุขไปรษณีย์ขั้นพื้นฐาน การสร้างทุนมนุษย์ให้มีความเข้มแข็ง และความเข้มแข็งด้านทุนทางทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม จะทำให้รากฐานการพัฒนาของประเทศจีนมีความมั่นคงมากยิ่งขึ้น เพื่อรองรับการเจริญเติบโตของ GDP ของประเทศให้มีความมั่นคงในโลกอนาคต

The Challenge for Labour Market Policy Research โดย Hui Weng Tat โดยให้ทัศนะว่าการเพิ่มคุณภาพของแรงงานมีส่วนสำคัญกับ

การเจริญเติบโตของประเทศ เนื่องจากคุณภาพของแรงงานมีความสัมพันธ์กับผลิตภาพของผลผลิตของประเทศโดยตรง โดยยกตัวอย่างจากการพัฒนาของประเทศสิงคโปร์ ที่ได้มีการนำแรงงานจากภายนอกประเทศมาเพิ่มผลิตภาพให้กับประเทศสิงคโปร์ แต่เป็นแรงงานที่ไม่มีคุณภาพ ดังนั้นสิงคโปร์จึงควรที่จะมีการกำหนดนโยบายในการควบคุมการเข้ามาของแรงงานข้ามชาติไม่ให้มีจำนวนมากจนเกินไป เพื่อลดการพึ่งพาแรงงานข้ามชาติซึ่งจะส่งผลเสียต่อสิงคโปร์ในระยะยาว นอกจากนี้การเพิ่มผลิตภาพอย่างยั่งยืนของประเทศสิงคโปร์ยังควรที่จะลดภาวะเงินเฟ้อ และแก้ไขปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรและปัญหาการขาดแคลนที่ดินของประชากรอีกด้วย

New Ideas for New Normal Singapore โดย Donald Low ได้ตั้งคำถามถึงสังคมในยุค New Normal ในยุคหลังปี 2011 ซึ่งพบว่านโยบายที่ผ่านมาของประเทศสิงคโปร์ส่วนใหญ่เป็นนโยบายที่ส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ และนโยบายการพึ่งพิงแรงงานข้ามชาติเพื่อเพิ่มผลิตภาพให้แก่ประเทศซึ่งไม่มีทำให้เกิดการแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรของสิงคโปร์อย่างยั่งยืน และกลับเป็นชนวนในการกระตุ้นความเหลื่อมล้ำให้กับสังคมสิงคโปร์ เนื่องจากสิงคโปร์เองนับเป็นประเทศที่มีทรัพยากรจำกัด และขาดแคลนที่ดิน หากสิงคโปร์ไม่พัฒนานโยบายเพื่อก้าวรับสู่สังคมยุค New Normal ย่อมส่งผลกระทบต่ออนาคตของลูกหลานชาวสิงคโปร์ ให้จำเป็นต้องแย่งชิงทรัพยากร และประสบกับปัญหาความเหลื่อมล้ำเนื่องจากภาวะเงินเฟ้อ สิ่งที่สะท้อน Disruption Lock in ของประเทศสิงคโปร์ที่ต้องก้าวข้ามไปให้ได้ นอกจากนี้การกำหนดนโยบายที่มีความสมเหตุสมผลโดยยึดติดกับสภาพปัจจัยต่างๆ ที่เป็นข้อจำกัดของการกำหนดนโยบาย ทำให้การกำหนดนโยบายของสิงคโปร์ถือได้ว่าเป็น Bounded rationality โดยผู้นำไม่กล้าออกจาก Comfort zone ในการกำหนดนโยบายแบบที่เคยดำเนินมาในอดีต ซึ่ง Low มองว่าสิงคโปร์ต้องการกระจายทรัพยากรอย่างเท่าเทียมมากกว่าการพัฒนาศักยภาพทางด้านการแข่งขันทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจเป็นชนวนก่อให้เกิดความขัดแย้งด้านการแย่งชิงทรัพยากรที่สิงคโปร์ขาดแคลนอยู่แล้ว

บทความที่สะท้อนประเด็นการจัดการสิ่งแวดล้อม

India in My Mind โดย Kanti Pajpai สะท้อนถึงความสำคัญของการดำเนินนโยบายต่างประเทศกับประเทศเพื่อนบ้านในประเด็นทางด้านสิ่งแวดล้อม เช่นระหว่างอินเดีย ปากีสถาน และจีน โดยเขาเสนอแนวคิดการต่อต้านนโยบายการสะสมอาวุธนิวเคลียร์ในอินเดีย แต่ก็ยอมรับว่านโยบายการสะสมอาวุธนิวเคลียร์ของอินเดียนั้นนับเป็นเรื่องที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ เนื่องจากประเด็นของความขัดแย้งในด้านทรัพยากรและการแย่งชิงทรัพยากรทางธรรมชาติ รวมไปถึงมาตรการทางด้านเขตแดนระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งในประเด็นการแย่งชิงอาหาร น้ำ และพลังงาน

New Mindsets: Solving the World's Water and Wastewater Problems โดย Asit K. Biswas ให้ความสำคัญกับนโยบายสาธารณะในการดำเนินนโยบายด้านทรัพยากรน้ำในพื้นที่ชนบท และมาตรการการจัดการทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืนในประเทศกำลังพัฒนาซึ่ง Biswas มองว่าน้อยประเทศในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาที่มองเห็นความสำคัญของมาตรการการจัดการทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ยังให้ทัศนะว่าน้ำเป็นทรัพยากรที่สำคัญเช่นเดียวกับทรัพยากรในด้านอื่นๆ หากแต่ยังไม่มีประเทศใดที่ดำเนินนโยบายขยายทรัพยากรน้ำ ทั้งๆ ที่การพัฒนาด้านเกษตรกรรมและกิจกรรมของประชาชนในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนานั้นมีความต้องการการใช้ทรัพยากรน้ำถึงร้อยละ 65 ของทรัพยากรน้ำที่มีอยู่ทั้งหมดในโลก ทำให้การจัดการทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืนจึงเป็นเรื่องที่ทำหายอย่างยิ่งทั้งในปัจจุบันและอนาคต สะท้อนให้เห็นว่าในอนาคตโลกอาจมีปัญหามหาขาดแคลนทรัพยากรน้ำ โดยมองว่าการแก้ปัญหาการจัดการทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืนมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินนโยบายในระดับนานาชาติ หรือภูมิภาค ซึ่งไม่ใช่แต่เพียงนโยบายการให้ประชาชนสามารถเข้าถึงทรัพยากรน้ำที่มีความสะอาดเพียงเท่านั้น หากแต่ทรัพยากรน้ำจะต้องมีเพียงพอและมีความปลอดภัยต่อการบริโภคอย่างยั่งยืนอีกด้วย

The Need for Serious Rethink of Economic โดย Dodo J. Thampapillai ซึ่งได้ให้ความสำคัญของทุนทางสิ่งแวดล้อมที่จะทำให้เกิดพัฒนา

ทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ซึ่งประเด็นทุนทางสิ่งแวดล้อมนี้ ไม่ได้หมายความถึงทุนทางสิ่งแวดล้อมที่จะนำมาส่งเสริมความมั่นคงทางเศรษฐกิจเท่านั้น หากแต่หมายถึงทุนในด้านอื่นๆ เช่นความหลากหลายทางระบบนิเวศ ป่า น้ำ และ อากาศที่สะอาด เนื่องจากทุนทางธรรมชาติเป็นทั้งต้นกำเนิดและทุนสะสมเพื่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

บทความที่สะท้อนประเด็นการบริหารจัดการภาครัฐและคุณภาพชีวิตของพลเมือง

Why Public Policy Needs to Take Broader View on Well-Being โดย Namrata Chindarkar ซึ่งเสนอว่าในอดีตนโยบายของประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศเพื่อรองรับการพัฒนาในระบบอุตสาหกรรมจึงจะก่อให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ซึ่งจะทำให้เกิดการลดความไม่เท่าเทียมและความยากจนของพลเมืองในประเทศกำลังพัฒนา เขามองว่าจริงอยู่ที่การพัฒนาทางเศรษฐกิจ และการสร้างโครงสร้างพื้นฐานจะสามารถเพิ่มผลผลิตในด้านอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม ซึ่งจะส่งผลต่อการเพิ่มรายได้ของประชาชนและเกษตรกร หากแต่นักนโยบายในปัจจุบันควรมีมุมมองต่อการพัฒนาของประเทศที่กว้างขึ้น โดยมองครอบคลุมไปถึง ปัญหาสุขภาพกายและสุขภาพใจของพลเมือง ซึ่งเป็นความหมายที่ลึกซึ้งของคำว่า “การกินดีอยู่ดี” ที่ไม่ใช่เพียงแต่การลดปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และส่งเสริมความเท่าเทียมของนโยบายทางเศรษฐกิจของรัฐ ดังนั้นนโยบายของประเทศที่ต้องพึงระลึกถึงประเทศปัญหาด้านอื่นๆ เช่น ภาวะซึมเศร้าของพลเมือง ภาวะทางสุขภาพของพลเมือง โดยต้องมึนโยบายที่จะลดช่องว่างดังกล่าวในประเทศนโยบายการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของพลเมือง เช่น การลดชั่วโมงการทำงาน การสนับสนุนนโยบายสร้างความพึงพอใจในการใช้ชีวิตของพลเมือง เช่น สวัสดิการด้านต่างๆ หรือนโยบายการอุดหนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตของพลเมือง นอกจากนี้ Chindakar ยังเสนอนโยบายการส่งเสริมความสุขภายในครัวเรือนเช่น เศรษฐกิจจุลภาค เช่นในประเทศอินเดียและเนปาลในปัจจุบันเริ่มที่จะให้ความสนใจในด้านการส่งเสริม

การเข้าถึงสิ่งแวดล้อมที่ดีของพลเมือง การเข้าถึงน้ำที่สะอาด หรือนโยบายส่งเสริมสวัสดิการในด้านต่างๆ เพื่อให้พลเมืองสามารถลดชั่วโมงการทำงานลงและลดภาวะความตึงเครียดของประชาชนจากการทำงาน โดยส่งเสริมนโยบายการสนับสนุนการท่องเที่ยวหรือการตามหาเป้าหมายในการใช้ชีวิต

บทความที่สะท้อนประเด็นด้านสังคมผู้สูงอายุ

Population Aging in the East and West โดย Kim Wrin Hye-Won เนื่องจากโลกกำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ โดยเฉพาะในเกาหลีใต้ซึ่งมีผู้สูงอายุอยู่ถึงร้อยละ 70 เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราประชากรของประเทศ จึงเป็นที่น่ากังวลว่าผู้สูงอายุเหล่านี้จะไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ในด้านการเงินในภาวะเงินเฟ้อสูงที่กำลังเกิดขึ้นในเกาหลีใต้ นอกจากนี้ยังพบปัญหาภาวะเด็กที่มีบิดามารดาที่ไม่มีรายได้เพียงพอที่จะเลี้ยงดู ซึ่งนับเป็นความท้าทายอย่างยิ่งของรัฐบาลเกาหลีใต้ ในการกำหนดนโยบายเพื่อการแก้ไขปัญหาสังคมผู้สูงอายุที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต โดย Kim Wrin Hye-Won เสนอทัศนะว่ารัฐบาลเกาหลีใต้มองว่าโครงสร้างบำนาญหรือ Pension นับเป็นนโยบายสำคัญที่สามารถนำมาใช้เพื่อการแก้ไขปัญหาสังคมผู้สูงอายุในอนาคต เห็นได้ชัดว่าเกาหลีใต้พยายามดำเนินนโยบายการให้บำนาญและเบี้ยผู้สูงอายุขึ้นมาเพื่อการแก้ไขปัญหา แต่ Wrin Hye-Won มองว่านโยบายดังกล่าวยังคงไม่เพียงพอต่อความท้าทายนี้ โดยเสนอว่าอีกหนึ่งปัญหาที่สำคัญ ก็คือคุณภาพชีวิตและปัญหาสุขภาพจิตของสังคมผู้สูงอายุในเกาหลีใต้ นั่นคือการเพิ่ม Life Well-being รวมไปถึงคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในเกาหลีใต้ก็มีความสำคัญเช่นกัน

บทความที่สะท้อนประเด็นด้านสิทธิมนุษยชนและสวัสดิการสังคม

Is Humanity is Rational? โดย Kishore Mahbubami ซึ่งได้เสนอทัศนะของการพัฒนาด้านสิทธิมนุษยชนในสหรัฐอเมริกา ที่สะท้อนว่าแม้สหรัฐจะเป็นประเทศแรกที่มีการกำหนดรัฐธรรมนูญ Of the People, by the People and For the People ก็ตาม หากแต่การกำหนดนโยบายของรัฐอาจไม่สนับสนุนความเท่าเทียมในสิทธิของมนุษย์เหมือนเช่นรัฐธรรมนูญ เนื่องจากรัฐบาลสหรัฐก็

ยังคงดำเนินนโยบายในการจัดการผลประโยชน์ตามความต้องการของกลุ่มผลประโยชน์หรือ Lobbyist เช่น นโยบายด้านการบริการสุขภาพของประชาชนก็นับเป็นนโยบายที่ไม่สมเหตุผลนักเนื่องจากไม่ได้ตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง แต่เป็นเพียงการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผลประโยชน์ก็คือบริษัทยาเท่านั้นเอง

First Ask the Right Question โดย NG KOK HOE ได้เสนอความคิดเห็นด้านนโยบายสวัสดิการของประเทศสิงคโปร์ โดยเฉพาะนโยบายด้านบำนาญที่มีการดำเนินนโยบายในรูปแบบ Pay as You Go หากแต่พบว่าพลเมืองสิงคโปร์ก็ได้สิทธิประโยชน์จากภาษีที่ตนเองจ่ายไปไม่สอดคล้องกับสิทธิประโยชน์ที่ตนเองได้รับอย่างแท้จริง หรือผลตอบแทนไม่คุ้มค่างบเงินที่พลเมืองได้จ่ายไป นอกจากนี้ยังพบปัญหาความไม่เท่าเทียมระหว่างแรงงานเทศหึ่งที่ได้รับสิทธิประโยชน์ตอบแทนที่น้อยเมื่อเปรียบเทียบกับเทศชาย และตกอยู่ในสภาวะการพึ่งพิงทางการเงินจากฝ่ายชายเนื่องจากเทศหึ่งส่วนใหญ่ต้องออกจากงานเพื่อเป็นแม่บ้านหลังจากแต่งงาน

Health for All, All for Health Public Policy Research for Global Health โดย Phuka Kai Hong ได้เสนอทัศนะว่านโยบายด้านสาธารณสุขมีความครอบคลุมถึงคุณภาพชีวิตของประชาชนนับตั้งแต่เกิดแก่เจ็บตาย โดยเจตนารมณ์ทางนโยบายเชื่อว่าแม้มนุษย์จะเกิดความไม่สมบูรณ์และมีความไม่เท่าเทียมกันก็ตาม แต่นโยบายสาธารณะก็สามารถมาอุดช่องว่างได้เพื่อทำให้ชีวิตมนุษย์มีความสมบูรณ์อย่างเท่าเทียมกันได้ ซึ่งนโยบายสวัสดิการก็นับเป็นสิ่งสะท้อนค่านิยมของผู้นำในประเทศนั้นๆ อย่างสำคัญ ซึ่งผู้เขียนมองว่าสิ่งที่พัฒนาระบบ Health Care ให้ดีขึ้นได้ก็คือการศึกษาผลลัพธ์ทางนโยบายที่เคยเกิดขึ้นในอดีต เพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนานโยบายในอนาคตให้ดียิ่งขึ้น

อภิปรายผล

หนังสือ *Governing Asia Reflections on a Research Journey* รวบรวมบทความที่สะท้อนพัฒนาการในงานวิชาการและงานวิจัยของศิษย์เก่าของ Lee Kuan Yew School of Public Policy ซึ่งผู้เขียนพบว่า มีจุดอ่อน จุดแข็งที่น่าสนใจดังนี้

จุดอ่อน

ประเด็นที่หนึ่ง บทความส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับประเด็นปัญหาทางนโยบายของประเทศสิงคโปร์ มากกว่าประเทศอื่นๆ ในกลุ่มอาเซียน ซึ่งทำให้มีการถกถึงปัญหาทางนโยบายที่ยังไม่ครอบคลุมงานวิจัยหรือปัญหาทางนโยบายของกลุ่มประเทศอื่นๆ ที่อาจมีความซับซ้อนมากกว่าประเทศสิงคโปร์ เนื่องจากสิงคโปร์ ก็จัดเป็นประเทศที่ประชากรมีคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจที่ดีกว่าประเทศอื่นๆ ในกลุ่มอาเซียน

ประเด็นที่สอง บทความบางส่วนมีการสะท้อนพัฒนาการด้านงานวิจัย และความสนใจของผู้เขียน รวมไปถึงประสบการณ์ในการทำวิจัย แต่ยังไม่มีการสรุปผลการวิเคราะห์ หรือการสังเคราะห์จากประสบการณ์ด้านงานวิจัยของตนดังกล่าว จึงเป็นคุณลักษณะของการบรรยายประสบการณ์แทนที่การให้ข้อเสนอด้านวิจัยทางนโยบาย หรือการชี้แนะสังคม ทำให้บทความบางส่วนขาดรายละเอียดที่สำคัญของข้อเสนอทางนโยบายหรือทิศทางที่จะแก้ไขปัญหาจากประสบการณ์ด้านงานวิจัยของผู้เขียน ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้บทความขาดความลุ่มลึกไปอย่างน่าเสียดาย

ประเด็นที่สาม หากหนังสือมีการแบ่งทีมให้ผู้เขียนจะทำให้บทความทั้งสามสืบแปดบทความมีความหลากหลายมากขึ้นในประเด็นด้านปัญหาสังคม หรือประเด็นด้านข้อเสนอทางนโยบายในอนาคตที่ควรพัฒนา ซึ่งการไม่ได้มีการกำหนดทีมหัวข้อ ทำให้งานเขียนอาจมีบางประเด็นที่ซ้ำซ้อนกัน หรือการถกในเรื่องเดียวกัน ซึ่งทำให้หนังสือขาดความหลากหลายของหัวข้อบทความไปอย่างน่าเสียดาย

จุดแข็ง

ประเด็นที่หนึ่ง เนื่องด้วยหนังสือ *Governing Asia Reflections on a Research Journey* รวบรวมบทความที่สะท้อนพัฒนาการในงานวิชาการและงานวิจัยของศิษย์เก่าของ Lee Kuan Yew School of Public Policy ซึ่งสถาบันมีประวัติความเป็นมาอย่างยาวนาน และเป็นสถาบันที่รวบรวมนักวิจัยและคณาจารย์ที่มีคุณภาพและมีความโดดเด่นในด้านผลิตผลของการศึกษาวิจัยทางด้านนโยบาย ทำให้ผู้เขียนบทความส่วนใหญ่พร้อมไปด้วยประสบการณ์การทำงานทางวิชาการและการกำหนดนโยบายในระดับประเทศหรือระดับนานาชาติ ทำให้บทความที่ผู้เขียนได้เขียนและนำเสนอ นั้นเป็นบทความที่สะท้อนบทบาทการทำงานของ ผู้เขียน ซึ่งส่งผลต่อการขับเคลื่อนกลไกในการดำเนินนโยบายและการกำหนดนโยบายในประเทศของตน

ประเด็นที่สอง แม้หนังสือ *Governing Asia Reflections on a Research Journey* รวบรวมบทความที่สะท้อนพัฒนาการในงานวิชาการและงานวิจัยของศิษย์เก่าของ Lee Kuan Yew School of Public Policy ที่มีการตีพิมพ์ในวันที่ 8 ตุลาคม ค.ศ. 2014 ก็ตาม หากแต่บทความบางเรื่องก็นับเป็นบทความที่ทันสมัยและสามารถคาดการณ์อนาคตของโลกได้เป็นอย่างดี เช่นบทความเรื่อง *New Ideas for New Normal Singapore* โดย Donald Low ได้ตั้งคำถามถึงสังคมในยุค *New Normal* ซึ่งพบว่านโยบายที่ผ่านมามีส่วนใหญ่นโยบายที่ส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ และนโยบายการพึ่งพิงแรงงานข้ามชาติเพื่อเพิ่มผลิตภาพให้แก่ประเทศ ดังนั้นสิงคโปร์จึงควรมีการพัฒนา นโยบายเพื่อก้าวรับสู่สังคมยุค *New Normal* มิเช่นนั้นอาจส่งผลกระทบต่ออนาคตของลูกหลานชาวสิงคโปร์ ให้จำเป็นต้องแย่งชิงทรัพยากร และประสบกับปัญหาความเหลื่อมล้ำเนื่องจากภาวะเงินเฟ้อ สิ่งสะท้อน *Disruption Lock in* ของประเทศสิงคโปร์ที่ต้องก้าวข้ามไปได้ ซึ่งสามารถคาดการณ์ปรากฏการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในยุคปัจจุบันที่โลกของเราต้องก้าวข้ามสู่การกำหนดนโยบายภาครัฐเพื่อรับมือกับภาวะ *Disruption* ที่เกิดขึ้นมาจากปรากฏการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 ซึ่งทุกๆ ประเทศในโลกต้อง

ก้าวออกจาก Comfort Zone ในการกำหนดนโยบายแบบที่เคยดำเนินมาในอดีต โดยอาจต้องมีการกระจายทรัพยากรอย่างเท่าเทียมมากกว่าการพัฒนาศักยภาพทางด้านการแข่งขันทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจเป็นชนวนก่อให้เกิดความขัดแย้งด้านการแย่งชิงทรัพยากรที่ขาดแคลนอยู่แล้ว ซึ่งในปัจจุบันสังคมโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่การแย่งชิงทรัพยากรทางด้านอาหารและทรัพยากรด้านสาธารณสุข เช่น วัคซีน หรือ ยารักษาโรค จากการกลายพันธุ์ของ COVID-19 เช่นเดียวกับที่ Low ได้ทำนายไว้

ประเด็นที่สาม นักเขียนบางบทความได้ให้น้ำหนักกับประเด็นนโยบายทางด้านสาธารณสุขและสวัสดิการ เช่น บทความ First Ask the Right Question โดย NG KOK HOE ได้เสนอความคิด ด้านนโยบายสวัสดิการของประเทศสิงคโปร์ หรือ บทความ Health for All, All for Health Public Policy Research for Global Health โดย Phuka Kai Hong ได้เสนอทัศนะว่านโยบายด้านสาธารณสุขมีความครอบคลุมถึงคุณภาพชีวิตของประชาชนนับตั้งแต่เกิดแก่เจ็บตาย โดยเจตนารมณ์ทางนโยบายเชื่อว่าแม้มนุษย์จะเกิดความไม่สมบูรณ์และมีความไม่เท่าเทียมกันก็ตาม แต่นโยบายสาธารณะก็สามารถมาอุดช่องว่างได้เพื่อทำให้ชีวิตมนุษย์มีความสมบูรณ์อย่างเท่าเทียมกันได้ ซึ่งสะท้อนสถานการณ์ทางด้านสาธารณสุขและสวัสดิการสังคมของโลกในยุคปัจจุบันอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเกิดวิกฤตการณ์การแพร่ระบาดของมหัศจรรย์ COVID-19 ทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนทั่วโลก รวมไปถึงคุณภาพชีวิตของประชากรโลกต้องเปลี่ยนแปลงไป จากการที่เชื้อแพร่ระบาดหลายระลอกทั่วโลกทำให้ประชาชนในหลายๆประเทศต้องกลับมาดำเนินมาตรการรักษา ระยะห่าง (Social distancing) และมาตรการด้านสาธารณสุขด้านอื่นๆ ซึ่งหลายประเทศประสบความสำเร็จในการแก้ไขปัญหา แต่บางประเทศไม่ เนื่องจากไม่มีนโยบายสวัสดิการสังคมที่เข้มแข็ง และนโยบายด้านสาธารณสุขไม่เท่าทันการกลายพันธุ์ของโรค จากผลในหลายประเทศได้สะท้อนให้เห็นว่าในปัจจุบันนักวิจัยเริ่มหันมาใส่ใจในเรื่องการสร้าง Natural immunity ให้กับประชาชนในประเทศหรือภูมิคุ้มกันตามธรรมชาติ และสิ่งที่สะท้อนให้เห็นก็คือผู้ที่มี Natural immunity และได้รับวัคซีน ก็จะทำให้มี Immunity มากกว่าการฉีดวัคซีนแค่เพียงสองโดสเท่านั้น

ดังนั้นจึงสะท้อนให้เห็นว่าในอนาคตหากเราต้องการเข้าสู่ภาวะปกติสำหรับลูกหลายของเรา การสร้าง Natural immunity ก็เป็นเรื่องจำเป็นที่จะสามารถป้องกันเชื้อได้อย่างยั่งยืน สำหรับ Generation ต่อไปในรุ่นลูกหรือหลานของเรานั้นเอง แต่หากประเทศที่พัฒนาแล้วได้รับวัคซีนกันหมดในขณะที่ประเทศที่ยากจนไม่ได้รับวัคซีนนับเป็นเรื่องที่ไม่ทำให้เกิดการแก้ไขปัญหาย่างยั่งยืน ซึ่งประชาคมโลกไม่สามารถดำเนินนโยบายด้านสาธารณสุขแบบตัวใครตัวมันได้ เนื่องจากเชื้อโรคจะเกิดการกลายพันธุ์และ Mutant ของเชื้อทำให้วัคซีนที่มีอยู่ในปัจจุบันอาจใช้ไม่ได้ผลกับเชื้อใหม่ๆ ดังนั้นนโยบายสวัสดิการสังคมและนโยบายด้านสาธารณสุขควรมีการดำเนินการเป็นเนื้อเดียวกันและควรดำเนินมาตรการดังกล่าวในระดับโลก หรือ Global มากกว่าที่จะให้ประเทศใดประเทศหนึ่งจัดการกันเองดังเช่นที่ทั้งสองบทความได้ตั้งข้อเสนอ

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

หนังสือ Governing Asia Reflections on a Research Journey เป็นหนังสือที่แสดงบทความทางวิชาการที่น่าสนใจทั้งจากศิษย์เก่า และนักวิจัยที่ได้มีโอกาสร่วมงานกับ Lee Kuan Yew School of Public Policy ซึ่งบทความสะท้อนความเข้มแข็งของนักวิชาการรวมไปถึงความเข้มแข็งของงานวิชาการของ Lee Kuan Yew School of Public Policy ซึ่งแสดงให้เห็นเป็นอย่างดีว่าผลงานวิจัยในอดีตของนักนโยบายและนักวิชาการสามารถคาดการณ์ปรากฏการณ์ของปัญหาทางนโยบายที่เกิดขึ้นในอนาคตได้ เช่น สถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 ที่ก่อให้เกิดภาวะ Disruption ทางนโยบาย ทั้งยังสะท้อนความเหลื่อมล้ำทางสังคมให้เห็นได้อย่างชัดเจนของการเข้าถึงวัคซีนและระบบสาธารณสุขของพลเมืองภายในแต่ละประเทศ ดังนั้นการกำหนดนโยบายเพื่อนำไปสู่ Road Map เพื่อการวางแผนคลัสเตอร์สถานการณ์ที่เกิดขึ้นต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ในการแก้ไขปัญหาและการวางแผนร่วมกันระหว่าง Stakeholder ที่เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วน โดยบทความจากหนังสือสามารถที่จะนำมาใช้ในการคาดการณ์อนาคต

ของโลกและกำหนด Road Map ของการคลี่คลายสถานการณ์ได้ ความท้าทายก็คือ การพัฒนานโยบายทางสังคมเพื่อรับมือภาวะ Disruption ที่จะเกิดขึ้นในระลอกต่อไปในอนาคต ซึ่ง Edition ต่อไปหนังสืออาจมีการกำหนดตีพิมพ์การเขียนให้กับผู้เขียนอย่างมีความครอบคลุมและชัดเจนต่อไปเพื่อประโยชน์ในการกำหนดนโยบายของโลกอย่างสมเหตุสมผล (Rational) ในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

Lee Kuan Yew School of Public Policy. (2014). *Governing Asia Reflections on a Research Journey*. World Scientific: Singapore.